

Original Research

Identifying obstacles to the transfer of public sports facilities to the private sector in Alborz province

Abdoalmahdi Nasirzadeh^{1*}, Reyhaneh Soleimani²

1. Assistant professor in Sport Management in Payame Noor University, Tehran, Iran
2. M.Sc., Sports Management, Payame Noor University, Tehran, Iran

ARTICLE INFO

Received: 2020/11/28
Reviewed: 2021/01/12
Revised: 2021/01/20
Accepted: 2021/02/02

Keyword:

Privatization in Sports
Sports Venues
Alborz Province

ABSTRACT

Introduction & Purpose: The transfer of public sports facilities to the private sector is one of the programs that has been included in the long-term executive goals of the government; Developing countries such as Iran have faced issues such as high fluctuations in government support for the sports sector, a lack of integrated programs, and a lack of a comprehensive program to attract private sector participation due to global developments. The purpose of this study was to identify the barriers to the transfer of public sports facilities to the private sector in Alborz province.

Methodology: The statistical population of the study included all managers of private sports facilities in Alborz province (172 people). By referring to Morgan table and considering the phenomenon of dropout, the researcher considered 130 managers of private sports facilities as a statistical sample. According to the objectives of the research and in order to collect the required information, a researcher-made questionnaire on privatization transfer barriers in sports was used. The extracted variables included four sections: economic barriers, political-legal barriers, socio-cultural barriers and managerial barriers. Specialists and professors of sports management were used and approved to confirm the face validity and content of the questionnaire; The reliability of the questionnaire was 0.86 using Cronbach's alpha. In order to analyze the research data, the Friedman test method was used to examine and prioritize the barriers to the transfer of public sports facilities to the private sector.

Results: Findings showed that the ranks of barriers to the transfer of public sports facilities to the private sector differ. Management barriers with an average (2.84) first priority, followed by economic barriers with an average (2.66), social barriers with an average (2.14) and in the lowest priority political barriers with an average (2.02).

Conclusion: It is appropriate to. It is suggested that by handing over the loss-making sector to the private sector by government agencies, leaving out incompetent government agencies and interacting with the agencies in charge of sports and eliminating parallel work, the conditions can be set for advancing goals and removing obstacles. Assignment of sports venues.

شناسایی موانع واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی (مطالعه موردی استان البرز)

عبدالمهدی نصیرزاده^{۱*}، ریحانه سلیمانی^۲

۱. استادیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه پیام نور تهران، تهران، ایران

۲. کارشناسی ارشد، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

اطلاعات مقاله

دریافت مقاله: ۹۹/۰۹/۰۸

تاریخ داوری: ۹۹/۱۰/۲۳

بازنگری مقاله: ۹۹/۱۱/۰۱

پذیرش مقاله: ۹۹/۱۱/۱۴

چکیده

مقدمه و هدف: واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی از جمله برنامه هایی است که در اهداف بلند مدت اجرایی دولت قرار گرفته است؛ کشورهای در حال توسعه همچون ایران، به دلیل تحولات جهانی با مسائلی همچون افت و خیزهای بالای حمایت‌های دولتی به بخش ورزش، نبود برنامه‌های یکپارچه و نبود برنامه ای جامع برای جذب مشارکت بخش خصوصی روبرو بوده اند. هدف از انجام تحقیق شناسایی موانع واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی در استان البرز بود.

روش شناسی: جامعه آماری تحقیق شامل کلیه مدیران اماکن ورزشی بخش خصوصی استان البرز بود (۱۷۲ نفر) که با مراجعه به جدول مورگان و توجه به پدیده افت آزمودنی، محقق ۱۳۰ نفر از مدیران اماکن ورزشی بخش خصوصی را به عنوان نمونه آماری در نظر گرفت. با توجه به اهداف تحقیق و در جهت جمع آوری اطلاعات مورد نیاز از پرسشنامه محقق ساخته موانع واگذاری خصوصی سازی در ورزش استفاده شد که متغیرهای استخراج شده شامل چهار بخش موانع اقتصادی، موانع سیاسی - حقوقی، موانع اجتماعی - فرهنگی و موانع مدیریتی بودند. برای تایید روایی صوری و محتوای پرسشنامه از متخصصان و اساتید رشته مدیریت ورزشی استفاده و مورد تایید قرار گرفت؛ همچنین پایایی پرسشنامه با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۸۶ به دست آمد. در راستای تحلیل داده‌های تحقیق از روش آزمون فریدمن برای بررسی و اولویت بندی موانع واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی استفاده شد.

نتایج: یافته های تحقیق نشان داد رتبه‌های موانع واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی با یکدیگر تفاوت دارند. موانع مدیریتی با میانگین (۲/۸۴) اولین اولویت، و بعد از آن به ترتیب موانع اقتصادی با میانگین (۲/۶۶)، موانع اجتماعی با میانگین (۲/۱۴) و در پایین ترین اولویت موانع سیاسی با میانگین (۲/۰۲) جای دارد.

نتیجه گیری: پیشنهاد می شود که با واگذاری بخش زیان ده به بخش خصوصی توسط دستگاه‌های دولتی، کنار گذاشتن بنگاه های دولتی ناتوان و تعامل بین دستگاه‌های متولی ورزش و حذف موازی کاری-ها می توان شرایط را برای پیشبرد اهداف و از میان برداشتن موانع واگذاری اماکن ورزشی فراهم کرد.

کلید واژگان

خصوصی سازی در ورزش

اماکن ورزشی

استان البرز

مقدمه

محیط سازمان‌های دولتی و غیرانتفاعی در سال‌های اخیر، به شکلی فزاینده‌ای متلاطم و دگرگون شده است. لذا سازمان‌ها باید به شکلی استراتژیک، یافته‌ها و ادراکات خود را برای سازگاری با محیط‌های تغییر یافته‌شان، به استراتژی‌هایی کارساز مبدل کنند و نهایتاً برای تطبیق و اجرای استراتژی‌هایشان با تعقل و تفکر، بستر مناسب و منطقی لازم را فراهم سازند. در همین ارتباط رویکردهای برنامه‌ریزی استراتژیک که در بخش خصوصی تدوین شده‌اند، می‌توانند به سازمان‌های خصوصی کمک نمایند تا با محیط‌های دست‌خوش تغییرات شگرف، برخوردی مناسب داشته باشند و به آن‌ها کمک کنند تا به شیوه‌ای کارسازتر عمل نمایند (۱).

خصوصی‌سازی در شکل ظاهری عبارت است از فرایندی که طی آن وظایف و تأسیسات بخش دولتی در هر سطحی به بخش خصوصی انتقال داده می‌شود؛ اما خصوصی‌سازی در مفهوم حقیقی به اشاعه‌ی فرهنگی در کلیه‌ی سطوح جامعه، اطلاق می‌شود که دستگاه قانون‌گذاری، قوای قضاییه و مجریه و تمامی آحاد یک کشور باور کنند که کار مردم را باید به مردم واگذاشت، یعنی مردم بدون دخالت دولت ملزم به انجام وظایف و مسئولیت‌های مربوط به جامعه خود هستند و هیچ نهاد و قدرتی نمی‌تواند آن‌ها را از انجام مسئولیت‌هایشان بازدارد. خصوصی‌سازی تنها به معنای انتقال ظاهری و اعتباری مایملک دولتی به بخش غیردولتی نیست که البته این فرایند همیشه و در هر شرایطی از طرف دولت می‌تواند برگشت‌پذیر باشد. چنانچه کلیت نظام اقتصادی جامعه مبتنی بر اراده و شعور مردم باشد که به‌موجب آن برای مردم حق تصرف و مالکیت در عوامل تولید، دارایی، محصول و مواردی نظیر آن ایجاد کند، خصوصی‌سازی موفق و واقعی محقق شده است. هر چند مفهوم نظری خصوصی‌سازی به اندازه کافی شفاف نیست، اما در پژوهش‌های تجربی، خصوصی‌سازی تلاشی عمومی است برای کاستن عدم انگیزه‌هایی که در کارایی ارگان‌های دولتی وجود دارد و این کار به‌وسیله‌ی قرار دادن آن‌ها در انگیزه‌های بازار خصوصی انجام می‌شود (۲).

در دو دهه اخیر بسیاری از کشورهای جهان توجه ویژه‌ای به مفهوم خصوصی‌سازی داشته‌اند و سازوکارهای اجرایی آن را به اجرا درآورده‌اند تا به‌عنوان راه‌حلی مناسب برای منطقی کردن ساختار اقتصادی، کاهش بار مالی دولت، افزایش کارایی و بهره‌وری مورد استفاده قرار گیرد (۳). اکثر کشورهای جهان پذیرفته‌اند که دسترسی به تربیت بدنی و ورزش حق هر انسان است و ورزش نه تنها یک مداخله‌ی ارزان قیمت برای ارتقاء سلامتی بلکه رشد و توسعه شخصیت انسان شناخته شده است. بنابراین فراهم آوردن امکان ورزش و توسعه ورزش هم از لحاظ کمی و هم از لحاظ کیفی، یکی از سیاست‌گذاری‌های دولت در بخش تربیت بدنی است. به منظور کارآمدتر شدن بخش ورزش و در راستای خصوصی‌سازی، تلاش

هایی در زمینه خصوصی‌سازی و برون‌سپاری در امر ورزش انجام شده است. (۴).

در تحقیقی الماسی و همکاران با عنوان بررسی رضایت مشتری و مشتری‌گرایی در اماکن ورزشی دولتی و خصوصی استان مازندران به این مهم دست یافت که در اماکن ورزشی خصوصی رضایت کمتری نسبت به بخش دولتی احساس می‌شود و کیفیت فاکتورهای انسانی مانند رفتار کارکنان و رفتارهای غیر ملموس مثل تصویرسازی در شکل‌گیری رضایت مشتریان تعیین‌کننده است (۵). حامیان خصوصی‌سازی غالباً اهدافی چون افزایش کارایی فرآیند تولید کالا و خدمات، افزایش بهره‌وری عوامل تولید، افزایش سوددهی بنگاه‌ها و مؤسسات دولتی از رهگذر بهبود مدیریت و ایجاد یک نظام انگیزشی مبتنی بر نفع شخصی را برای این سیاست منظور می‌کنند (۶).

بخش خصوصی ورزش می‌تواند نقش مؤثری در توسعه ورزش همگانی، قهرمانی و همچنین اهدافی از قبیل اشتغال‌زایی و افزایش بهره‌وری از اماکن و تجهیزات ورزشی داشته باشد. امروزه تأسیسات دولتی ورزشی از لحاظ کارایی عملیاتی و عملکرد مالی در حد کمتر از مطلوب هستند و چندان دلخواه عموم جامعه نمی‌باشند. از این رو بسیاری از تأسیسات ورزشی که کاملاً در مالکیت دولت هستند و به شکل دولتی اداره می‌شوند با کمبود بودجه مواجه می‌شوند. این وضعیت سبب حذف یا کاهش خدمات و رویدادهای ترتیب داده شده به وسیله این مؤسسات شده است. از این رو سازمان‌هایی، از جمله وزارت ورزش و جوانان، که متولی امر ورزش در کشور می‌باشد برای پیشبرد اهداف ورزشی به سازمان‌های خصوصی روی آورده است که دارای سرمایه‌گذاری بهتر و بیشتر نسبت به سازمان‌های دولتی می‌باشند (۷). اماکن ورزشی به عنوان مکان یا کانال توزیع جایی است که مسابقات ورزشی در آن برگزار می‌شود و کانال توزیع مهمی برای دو نوع محصول ورزشی است: الف) خدمات فعالیت‌های ورزشی: شامل خدماتی است که شرکت افراد در ورزش را فراهم می‌کند یا خدمات شخصی را ارائه می‌دهد، نظیر: دروس تربیت بدنی، مربی‌گری، رقابت‌های اجتماعی، مشاوره بهداشتی، رویدادها و تمرینات ورزش تفریحی و محلی. ب) رویدادهای ورزش حرفه‌ای: میدانی را برای رقابت ورزشکاران نخبه ایجاد می‌کند و برای تماشاچیان سرگرمی فراهم می‌آورد. این نوع محصول شامل مسابقات استانی، ملی یا بین‌المللی است که دربرگیرنده همه رشته‌های ورزشی از فوتبال، شنا، موتورسواری گرفته تا ژیمناستیک، اسب‌سواری و سنگنوردی (۸).

ناکافی بودن تسهیلات اعطایی ویژه از سوی دولت به بخش خصوصی مثل برق، گاز و ... یکی از مهم‌ترین معیارهای مؤثر بر روند خصوصی‌سازی است که رفع این چالش مستلزم حمایت‌های همه‌جانبه دولت و دادن تسهیلات ویژه به آن‌هاست (۹). در مطالعه تطبیقی در مورد توسعه امکانات و زیرساخت‌ها، در سند تفصیلی

پدیده افت آزمودنی ۱۳۰ نفر از مدیران اماکن ورزشی بخش خصوصی را به عنوان نمونه آماری در نظر گرفته شد.

در مرحله اول محقق با استفاده از مصاحبه موانع واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی را از خبرگان و صاحب نظران رشته مدیریت ورزشی استخراج نموده است بدین گونه که پیش از انجام مصاحبه، از طریق تماس تلفنی هماهنگی‌های لازم با مصاحبه‌شونده‌ها انجام می‌شد تا زمان مناسبی برای این کار انتخاب شود. در زمان مصاحبه، صحبت‌های افراد با اجازه قبلی به صورت کامل ضبط می‌شد. همچنین، نکات مهم، مبهم یا نیازمند توضیح بیشتر، توسط پژوهشگر یادداشت می‌شد. این کار به لحاظ روان‌شناختی نیز، به تشویق مصاحبه‌شونده‌ها کمک می‌کرد. در طول مصاحبه دقت می‌شد که عقاید مصاحبه‌گر به شرکت‌کنندگان القا نشود تا بر نظرات آن‌ها تأثیر نگذارد. هر مصاحبه به فراخور میزان جذابیت و اطلاع مصاحبه‌شونده از موضوع، از ۳۰ تا ۴۵ دقیقه به طول انجامید.

مصاحبه‌ها با همکاری یک دستیار بر روی کاغذ پیاده‌سازی شد. پس از پیاده‌سازی، پاسخ‌ها از طریق ایمیل برای مصاحبه‌شونده فرستاده شد تا صحت آن‌ها تأیید شود. پس از اتمام مصاحبه از هر یک از افراد مورد مصاحبه خواسته شد؛ سایر خبرگان در حوزه خصوصی‌سازی را به محقق معرفی نمایند؛ نمونه‌گیری تا جایی ادامه می‌یابد که گروه تحقیق به این نتیجه برسد که اطلاعات جدید همان تکرار اطلاعات قبلی است و دیگر اطلاعات مفهومی جدیدی که نیاز به کد جدید یا گسترش کدهای موجود داشته باشد بدست نمی‌آید یا به عبارت دیگر به «اشباع نظری» رسید. در نهایت با جمع بندی نتایج مصاحبه ۴ متغیر اصلی شناسایی شد. در این تحقیق متغیرها شامل چهار بخش موانع اقتصادی، موانع سیاسی - حقوقی، موانع اجتماعی - فرهنگی و موانع مدیریتی است که هر یک از این متغیرها شامل شاخص‌های مختلفی می‌باشند که در مضمون پرسشنامه‌ها از طریق نظر سنجی از آزمودنی‌ها گنجانده شده‌اند. پرسشنامه شامل ۶۱ سوال که دارای پاسخ‌های ۵ گزینه‌ای به سبک لیکرت انجام خواهد شد. و در چهار در حوزه اقتصادی، مدیریتی، اجتماعی - فرهنگی، سیاسی - حقوقی می‌باشد. لازم به ذکر است که انتهای پرسشنامه به صورت باز طراحی شده بود و مولفه‌های مهم مدنظر خبرگان در پایین پرسشنامه نظرخواهی شد. در این تحقیق نیز برای تایید روایی صوری و محتوایی پرسشنامه به ۱۰ نفر از متخصصان و اساتید رشته مدیریت ورزشی رسید و مورد تایید قرار گرفت. برای پایایی پرسشنامه ۳۰ نفر از جامعه آماری به طور تصادفی انتخاب شدند و پرسشنامه بر روی این گروه ۳۰ نفری اجرا گردید. سپس آلفای کرونباخ اندازه‌گیری شد (۰/۸۶).

توصیف داده‌های تحقیق با استفاده از بررسی آماری انجام شد و داده‌های بدست آمده از پرسشنامه تحقیق با استفاده از نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون (K-S) جهت نرمال بودن داده‌ها استفاده شد. در راستای

نظام جامع ورزش کشور (۱۳۸۴)، فقدان برنامه جامع توسعه فضاهای ورزشی، فقدان نظام کنترل و نظارت بر ساخت و بهره‌برداری از فضاهای ورزشی و توان مالی پایین اکثر اقشار جامعه برای دسترسی به فضاهای ورزشی گزارش شده است (۱۰). باروس^۱ (۲۰۰۶) در نتایج تحقیقات خود بیان می‌کند که کمک‌های غیرمستقیم دولت کمک بزرگی به باشگاه‌ها و آمادگی آن‌ها برای واگذاری به بخش خصوصی است (۱۱). در اجرای سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی در ادامه برنامه‌های توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، خصوصی‌سازی به عنوان مسئله‌ای مهم مورد توجه قرار گرفته است، به طوری که در اهداف تعیین شده برنامه‌های تحول اقتصادی، واگذاری فعالیت‌های دولتی به بخش خصوصی به طور جدی در حال پی‌گیری است که بخش ورزش کشور نیز مشمول این مصوبات بوده و در این میان خصوصی‌سازی اماکن ورزشی به عنوان زیر ساخت ورزش کشور، جایگاه ویژه‌ای را به خود اختصاص داده است. بر این اساس و با توجه به این که امکانات و زیرساخت‌های ورزشی موجود جوابگوی نیاز جامعه نمی‌باشد و منابع مالی کنونی به هیچ وجه برای ایجاد حرکت ملی ورزش کشور کفایت نمی‌کند، توجه به مشارکت و سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در توسعه اماکن ورزشی ضروری است (۱۲). امروزه ورزش و ابعاد گوناگون آن به عنوان یک مبحث مهم در محافل مختلف مورد توجه می‌باشد و به عنوان پدیده‌ای منحصر به فرد در جهت ایجاد جامعه‌ای پویا و شاداب و رفع بسیاری از بحران‌های اجتماعی، فرهنگی و حتی اقتصادی و سیاسی کاربردهای فراوان خود را نمایان ساخته است (۱۳).

با توجه به مطالب بیان شده به نظر می‌رسد راهکار رفع موانع جهت اداره امکانات ورزشی، واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی است. با توجه به شناسایی موانع واگذاری اماکن ورزشی و آثار مثبت حضور بخش خصوصی محقق به دنبال آن است که به این سوال پاسخ دهد سؤال مطرح می‌شود که موانع واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی در استان البرز کدام است؟

روش شناسی

در این تحقیق، نوع تحقیق توصیفی - تحلیلی است که به شکل میدانی انجام شد. محقق بر آن است که با استفاده از پرسشنامه که از ابزارهای تحقیق است، از نظرات کارشناسان و مدیران امر در رابطه با موضوع شناسایی موانع واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی در استان البرز آگاهی یابد.

جامعه آماری شامل کلیه مدیران اماکن ورزشی بخش خصوصی استان البرز می‌باشد که با توجه به آمار گرفته شده از اداره کل ورزش و جوانان استان البرز ۱۷۲ نفر مشخص شد. نمونه، گروهی از اعضای یک جامعه تعریف شده است که اطلاعات مورد نیاز پژوهش به کمک آن حاصل می‌شود و نتایج حاصل از آن به جامعه تحت بررسی انتقال داده می‌شود. در این تحقیق با مراجعه به جدول مورگان و توجه به

^۱ Barros

مدیران اماکن ورزشی بخش خصوصی استان البرز در مورد موضوع پژوهش در حد متوسط می-باشد.

سوال ۱: رتبه بندی موانع واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی در حوزه اقتصادی کدامند؟

با توجه به مقدار خی دو (۳۲۴/۳۴۲) که در سطح خطای کوچکتر از ۰/۰۱ معنی دار است باید گفت که به لحاظ آماری و با اطمینان ۹۹٪ رتبه‌های موانع اقتصادی واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی با یکدیگر تفاوت دارند.

با توجه به اطلاعات جدول (۲) گویه یا پرسش کمبود منابع مالی با میانگین (۴/۴۷) اولین اولویت، و گویه یا پرسش عدم ثبات اقتصادی با توجه به بحران-های داخلی و خارجی با میانگین (۳/۷۵) در پایین ترین اولویت موانع اقتصادی واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی جای دارد.

سوال ۲: رتبه بندی موانع واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی در حوزه سیاسی-حقوقی کدامند؟

تحلیل داده‌های این تحقیق در سطح آمار استنباطی، از روش آزمون فریدمن برای بررسی و اولویت بندی موانع واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی استفاده شد. تمامی تجزیه و تحلیل های آماری با استفاده از نرم افزار LISREL v8.8 انجام شد.

یافته ها

نتایج آمار توصیفی تحقیق نشان می‌داد که حدافل سن مدیران ۲۴ سال و حداکثر ۷۴ سال و میانگین سنی ۳۷/۶۷ و با انحراف معیار ۸/۲۲ می‌باشد. از نظر جنسیت ۸۳/۱ درصد از مدیران اماکن ورزشی بخش خصوصی استان البرز مرد و ۱۶/۹ درصد شرکت‌کنندگان زن هستند.

مدرک تحصیلی بیشتر مدیران اماکن ورزشی بخش خصوصی استان البرز فوق‌لیسانس و بالاتر (۵۶/۱۵ درصد) است. رشته تحصیلی بیش از نیمی از مدیران اماکن ورزشی بخش خصوصی استان البرز تربیت بدنی است. همچنین میزان اطلاعات بیشتر

جدول ۱. نتایج آزمون فریدمن در مورد اولویت بندی موانع اقتصادی

آزمون فریدمن	تعداد نمونه	مقدار خی دو	درجه آزادی	مقدار معنی داری	نتیجه
فریدمن	۱۳۰	۳۲۴/۳۴۲	۱۳	۰/۰۰۱	وجود تفاوت

جدول ۲. رتبه‌بندی مؤلفه‌های مرتبط با مانع اقتصادی

عامل	اولویت هر گویه	رتبه میانگین	انحراف استاندارد	میانگین	ماکزیمم	مینیمم
عدم وجود بستر مناسب برای سرمایه‌گذاری در ورزش	۱۲	۶/۷۲	۰/۸۲۶۳۳	۳/۳۵۴۲	۵/۰۰	۲/۰۰
عدم ثبات اقتصادی با توجه به بحران‌های داخلی و خارجی	۱۴	۵/۰۲	۰/۶۸۷۹۰	۳/۷۵۲۳	۵/۰۰	۲/۰۰
عدم تمایل بخش خصوصی برای ورود به سرمایه‌گذاری در ورزش	۹	۷/۳۱	۰/۸۴۱۰۴	۳/۸۸۵۶	۵/۰۰	۲/۰۰
عدم توانایی در جذب مالی افراد ورزشی	۵	۸/۲۴	۰/۶۱۹۳۵	۴/۷۲۴۵	۵/۰۰	۲/۰۰
عدم وجود مشوق‌های مالی و مالیاتی برای تشویق بخش خصوصی به سرمایه‌گذاری در ورزش	۲	۸/۸۰	۰/۷۶۷۷۹	۴/۳۴۵۶	۵/۰۰	۲/۰۰
کمبود منابع مالی	۱	۸/۹۸	۰/۶۴۵۲۵	۴/۴۷۳۹	۵/۰۰	۲/۰۰
کمبود زمین و املاک مورد نیاز در داخل شهرها	۱۱	۷/۱۲	۰/۹۱۸۹۳	۴/۲۷۵۶	۵/۰۰	۲/۰۰
سطح بالای سرمایه‌گذاری مورد نیاز برای ساخت و خرید اماکن ورزشی	۴	۸/۳۴	۰/۶۱۰۲۷	۴/۰۲۳۵	۵/۰۰	۳/۰۰
ناکافی بودن تسهیلات دولتی	۷	۷/۷۵	۰/۵۸۲۴۶	۴/۱۷۸۳	۵/۰۰	۳/۰۰
عدم توانایی مالی عموم در استفاده از ورزش خصوصی	۱۳	۶/۵۳	۰/۸۶۴۱۲	۳/۹۹۵۷	۵/۰۰	۱/۰۰
عدم وجود امنیت سرمایه‌گذاری در کشور	۸	۷/۷۱	۰/۷۴۳۴۲	۴/۲۱۳۰	۵/۰۰	۳/۰۰
عدم خصوصی سازی فعالیت‌های مرتبط با خصوصی سازی مثل بانک‌ها و بیمه‌ها و صنایع بزرگ	۶	۷/۹۶	۰/۶۲۴۲۲	۴/۲۶۹۶	۵/۰۰	۳/۰۰
ترس از بیکاری منابع انسانی وابسته به مشاغل دولتی	۳	۸/۳۵	۰/۷۴۴۰۸	۳/۲۳۰۴	۵/۰۰	۲/۰۰
عدم وجود دازایی در باشگاه‌های حرفه ای	۱۰	۷/۱۷	۰/۷۵۰۰۳	۴/۳۷۵۲	۵/۰۰	۳/۰۰

جدول ۳. نتایج آزمون فریدمن در مورد اولویت بندی موانع سیاسی-حقوقی

آزمون	تعداد نمونه	مقدار خی دو	درجه آزادی	مقدار معنی داری	نتیجه
فریدمن	۱۳۰	۱۳۶/۲۳۶	۱۱	۰/۰۰۱	وجود تفاوت

جدول ۴. رتبه بندی مؤلفه های مرتبط با مانع سیاسی-حقوقی

عامل	اولویت هر گویه	رتبه میانگین	انحراف استاندارد	میانگین	ماکزیمم	مینیمم
فقدان مکانیزم های قانونی و آیین نامه های اجرایی لازم	۴	۷/۴۵	۰/۹۳۳۳۶	۴/۷۸۴۵	۵/۰۰	۱/۰۰
وجود محدودیت های سیاسی برای واگذاری ورزش به بخش خصوصی	۱	۸/۲۴	۰/۷۶۱۷۳	۴/۷۵۶۳	۵/۰۰	۲/۰۰
عدم حمایت دولت از بخش خصوصی و باشگاه های خصوصی	۸	۶/۹۱	۰/۷۸۹۰۲	۴/۴۵۲۱	۵/۰۰	۲/۰۰
تبدیل تربیت بدنی و ورزش کشور به منبعی درآمدزا برای عده ای خاص	۲	۷/۸۱	۰/۹۰۹۷۹	۴/۱۲۳۵	۵/۰۰	۲/۰۰
وجود باندهای مافیایی در بخش ورزش کشور	۱۱	۶/۳۴	۱/۰۲۰۰۷	۳/۷۸۹۶	۵/۰۰	۱/۰۰
وجود کش مکش های سیاسی و انعکاس یافتن آن در عرصه های ورزش کشور	۱۲	۶/۱۳	۰/۹۱۴۹۹	۳/۷۸۵۶	۵/۰۰	۲/۰۰
استفاده دولت از ورزش به عنوان یک ابزار سیاسی	۹	۶/۷۵	۱/۷۶۴۵۱	۳/۸۵۶۲	۵/۰۰	۱/۰۰
خلاءها و ابهامات قانونی	۷	۶/۹۸	۰/۷۹۶۹۱	۴/۰۲۳۶	۵/۰۰	۲/۰۰
واگذاری های سود آور به دوستان تصمیم گیرندگان	۵	۷/۳۶	۰/۹۳۳۰۷	۴/۷۸۵۶	۵/۰۰	۲/۰۰
اهداف تدوین نشده توسط سازمان تربیت بدنی در امر خصوصی سازی	۶	۷/۳۰	۱/۱۲۱۳۱	۴/۷۸۵۶	۵/۰۰	۱/۰۰
وجود مانع برای حق پخش تلویزیونی	۳	۷/۴۷	۰/۸۵۷۹۵	۴/۴۵۶۳	۵/۰۰	۲/۰۰
عدم تناسب برنامه های خصوصی سازی با قانون کار، بیمه و مالیات	۱۰	۶/۴۵	۰/۶۵۹۸۵	۳/۳۲۴۵	۵/۰۰	۲/۰۰

جدول ۵. نتایج آزمون فریدمن در مورد اولویت بندی موانع اجتماعی-فرهنگی

آزمون	تعداد نمونه	مقدار خی دو	درجه آزادی	مقدار معنی داری	نتیجه
فریدمن	۱۳۰	۱۳۹/۷۵۲	۱۸	۰/۰۰۱	وجود تفاوت

با توجه به مقدار خی دو (۱۳۹/۷۵۲) که در سطح خطای کوچکتر از ۰/۰۱ معنی دار است باید گفت گفت که به لحاظ آماری و با اطمینان ۹۹٪ رتبه های موانع اجتماعی و واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی با یکدیگر تفاوت دارند.

با توجه به اطلاعات (جدول ۴) گویه یا پرسش وجود محدودیت های سیاسی برای واگذاری ورزش به بخش خصوصی با میانگین (۴/۷۵) اولین اولویت، و گویه یا پرسش وجود کش مکش های سیاسی و انعکاس یافتن آن در عرصه های ورزش کشور با میانگین (۳/۷۸) در پایین ترین اولویت موانع اجتماعی و واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی جای دارد.

سوال ۴: رتبه بندی موانع واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی در حوزه مدیریتی کدامند؟

با توجه به مقدار خی دو (۱۳۶/۲۳۶) که در سطح خطای کوچکتر از ۰/۰۱ معنی دار است باید گفت که به لحاظ آماری و با اطمینان ۹۹٪ رتبه های موانع سیاسی خصوصی سازی اماکن ورزشی با یکدیگر تفاوت دارند.

با توجه به اطلاعات (جدول ۴) گویه یا پرسش وجود محدودیت های سیاسی برای واگذاری ورزش به بخش خصوصی با میانگین (۴/۷۵) اولین اولویت، و گویه یا پرسش وجود کش مکش های سیاسی و انعکاس یافتن آن در عرصه های ورزش کشور با میانگین (۳/۷۸) در پایین ترین اولویت موانع سیاسی و واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی جای دارد.

سوال ۳: رتبه بندی موانع واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی در حوزه اجتماعی-فرهنگی کدامند؟

با توجه به مقدار خیی دو (۷۲/۳۲۵) که در سطح خطای کوچکتر از ۰/۰۱ معنی دار است باید گفت که به لحاظ آماری و با اطمینان ۹۹٪ رتبه‌های موانع واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی با یکدیگر تفاوت دارند.

با توجه به اطلاعات جدول (۱۰) موانع مدیریتی با میانگین (۲/۸۴) اولین اولویت، و بعد از آن به ترتیب موانع اقتصادی با میانگین (۲/۶۶)، موانع اجتماعی با میانگین (۲/۱۴) و در پایین ترین اولویت موانع سیاسی با میانگین (۲/۰۲) جای دارد.

با توجه به مقدار خیی دو (۱۳۲/۴۲۵) که در سطح خطای کوچکتر از ۰/۰۱ معنی دار است باید گفت که به لحاظ آماری و با اطمینان ۹۹٪ رتبه‌های موانع واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی با یکدیگر تفاوت دارند.

به عبارتی با توجه به اطلاعات (جدول ۸) گویه یا پرسش. عدم وجود سیستم نظارتی قوی با میانگین (۴/۵۴) اولین اولویت، و گویه یا پرسش، عدم کفایت، شایستگی، دانایی و مدیریت بخش خصوصی در برخی مواقع با میانگین (۴/۲۸) در پایین ترین اولویت موانع مدیریتی واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی جای دارد.

سوال ۵: اولویت بندی موانع واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی کدام است؟

جدول ۶. رتبه بندی مؤلفه های مرتبط با مانع اجتماعی-فرهنگی

عامل	اولویت هر گویه	رتبه میانگین	انحراف استاندارد	میانگین	ماکزیمم	مینیمم
وجود مدیران دولتی بسیار با نگاه و تفکر دولتی	۱۷	۹/۱۲	۱/۰۵۶۶۴	۳/۱۲۳۵	۵/۰۰	۱/۰۰
مقاومت مدیران به سبب وابستگی به بخش دولتی	۱۰	۱۰/۳۴	۰/۶۶۰۸۲	۴/۰۰۰۰	۵/۰۰	۲/۰۰
عدم وجود فرهنگ بخش خصوصی	۱۶	۹/۱۴	۰/۹۲۱۸۲	۳/۳۲۱۷	۵/۰۰	۲/۰۰
عدم اعتقاد مسئولان رده بالای کشور به خصوصی سازی	۱	۱۱/۷۸	۰/۹۵۰۵۰	۴/۰۲۱۷	۵/۰۰	۲/۰۰
رواج اختصاصی سازی به جای خصوصی سازی	۱۹	۷/۶۵	۱/۰۷۶۷۴	۳/۴۵۲۳	۵/۰۰	۱/۰۰
عدم رغبت اسپانسرها	۱۳	۹/۷۴	۰/۹۲۴۲۲	۳/۸۲۱۷	۵/۰۰	۲/۰۰
عدم وجود مطالعات کافی در حوزه خصوصی سازی ورزش	۹	۱۰/۳۶	۰/۹۹۹۹۴	۳/۸۵۲۲	۵/۰۰	۲/۰۰
عدم وجود فرهنگ مناسب خصوصی سازی	۱۸	۸/۷۴	۰/۹۵۷۲۳	۳/۶۸۲۶	۵/۰۰	۲/۰۰
عدم وجود انگیزه کافی در بخش دولتی	۱۲	۹/۷۵	۰/۹۸۱۹۸	۳/۸۶۵۲	۵/۰۰	۲/۰۰
فقدان عزم جدی در مسئولین	۱۱	۱۰/۱۲	۱/۰۳۴۲۶	۳/۹۸۷۰	۵/۰۰	۲/۰۰
عدم وجود انگیزه کافی در بخش خصوصی	۱۴	۹/۵۸	۱/۰۶۶۲۱	۳/۷۴۵۲	۵/۰۰	۱/۰۰
عدم وجود فرهنگ و تفکر مناسبی از برون سپاری و خصوصی سازی	۲	۱۱/۲۶	۰/۸۵۸۰۲	۴/۱۲۱۷	۵/۰۰	۲/۰۰
عدم اعتقاد مردم نسبت به ورزش جهت پیشگیری از بیماری‌ها	۷	۱۰/۴۲	۰/۶۹۹۱۳	۴/۰۱۷۴	۵/۰۰	۲/۰۰
عدم اعتماد به بخش خصوصی	۸	۱۰/۴۱	۰/۹۰۳۱۴	۴/۳۲۵۴	۵/۰۰	۲/۰۰
عدم حمایت کافی مسئولین از امر خصوصی سازی ورزش	۱۵	۹/۳۶	۰/۸۹۱۴۵	۳/۷۹۱۳	۵/۰۰	۲/۰۰
کمبود تبلیغات در زمینه خصوصی سازی ورزش	۳	۱۰/۹۸	۰/۸۵۳۰۶	۳/۹۶۰۹	۵/۰۰	۲/۰۰
نگاه منفی به خصوصی سازی ورزش	۵	۱۰/۵۲	۰/۸۱۱۷۲	۳/۹۳۰۴	۵/۰۰	۲/۰۰
توجه بیش از حد به فوتبال و غفلت از خصوصی سازی سایر رشته های ورزشی	۶	۱۰/۴۷	۰/۷۵۸۴۲	۴/۰۳۴۸	۵/۰۰	۲/۰۰
عدم آشنایی توده مردم و مدیران ورزشی با مفاهیم مرتبط با خصوصی سازی ورزش	۴	۱۰/۶۳	۰/۸۷۴۰۸	۴/۷۶۳۰	۵/۰۰	۲/۰۰

جدول ۷. نتایج آزمون فریدمن در مورد اولویت بندی موانع مدیریتی

آزمون	تعداد نمونه	مقدار خی دو	درجه آزادی	مقدار معنی داری	نتیجه
فریدمن	۱۳۰	۱۳۲/۴۲۵	۱۴	۰/۰۰۱	وجود تفاوت

جدول ۸. رتبه بندی مؤلفه های مرتبط با مانع مدیریتی

عامل	اولویت هر گویه	رتبه میانگین	انحراف استاندارد	میانگین	ماکزیمم	مینیمم
عدم وجود استراتژی و برنامه ریزی در عرصه ورزش و خصوصی سازی ورزشی	۱۴	۷/۳۲	۰/۷۵۶۷۲	۴/۷۴۶۱	۵/۰۰	۲/۰۰
مشکلات زیرساختی برای واگذاری	۳	۸/۸۶	۰/۸۰۷۹۷	۴/۴۹۷۵	۵/۰۰	۲/۰۰
خلاء تصمیم گیری قاطع	۱۰	۷/۶۴	۰/۷۰۶۶۴	۴/۳۶۵۲	۵/۰۰	۳/۰۰
عدم توان مدیریتی بخش خصوصی	۱۲	۷/۳۶	۰/۵۷۳۷۹	۴/۴۰۴۳	۵/۰۰	۳/۰۰
عدم وجود نهادها و حکومت های محله ای قوی	۸	۷/۷۴	۰/۶۹۹۹۴	۴/۳۲۵۶	۵/۰۰	۳/۰۰
بنگاه های دولتی ناتوان	۷	۷/۸۶	۰/۹۴۸۸۹	۴/۳۲۱۷	۵/۰۰	۱/۰۰
عدم وجود سیستم نظارتی قوی	۱	۹/۹۳	۰/۶۱۶۲۸	۴/۵۴۷۸	۵/۰۰	۳/۰۰
عدم کفایت، شایستگی، دانایی و مدیریت بخش خصوصی در برخی مواقع	۱۵	۷/۰۲	۰/۷۴۹۴۷	۴/۲۸۲۶	۵/۰۰	۲/۰۰
نگرش اقتدارگرایانه و از بالا به پایین (وجود ساختارهای بوروکراسی)	۵	۸/۳۶	۰/۵۷۸۹۸	۴/۴۴۶۹	۵/۰۰	۳/۰۰
رقابت غیرمستقیم دولت با بخش خصوصی	۹	۷/۶۹	۲/۷۹۶۹۰	۴/۴۷۸۳	۵/۰۰	۲/۰۰
عدم وجود تعامل بین دستگاه های متولی ورزش و موازی کاری ها از جمله میان سازمان تربیت بدنی و کمیته ملی المپیک در زمینه ورزش قهرمانی	۶	۸/۱۸	۰/۶۰۹۹۶	۴/۴۳۲۵	۵/۰۰	۳/۰۰
نداشتن متولی خصوصی سازی	۱۱	۷/۴۶	۰/۷۴۹۴۷	۴/۲۸۲۶	۵/۰۰	۲/۰۰
عدم استفاده از کارشناسان در خصوصی سازی	۴	۸/۷۶	۰/۶۰۷۵۳	۴/۴۳۴۸	۵/۰۰	۳/۰۰
نگاه جانبی مسئولین به ورزش	۱۳	۷/۳۵	۰/۵۹۶۷۴	۴/۳۳۹۱	۵/۰۰	۳/۰۰
واگذاری بخش زیان ده به بخش خصوصی توسط دستگاه های دولتی	۲	۹/۶۶	۰/۷۲۹۱۸	۴/۷۵۶۳	۵/۰۰	۲/۰۰

جدول ۹. آزمون فریدمن اولویت بندی موانع واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی

آزمون	تعداد نمونه	مقدار خی دو	درجه آزادی	مقدار معنی داری	نتیجه
فریدمن	۱۳۰	۷۲/۳۲۵	۳	۰/۰۰۱	وجود تفاوت

جدول ۱۰. اولویت بندی موانع چهارگانه (اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و مدیریتی) از منظر جامعه مورد بررسی

گویه	اولویت عامل ها	میانگین	تعداد	ماکزیمم	مینیمم	رتبه میانگین
موانع اقتصادی	۲	۴/۲۲۶۵	۱۳۰	۵/۰۰	۲/۵۷	۲/۶۶
موانع سیاسی	۴	۴/۱۲۳۵	۱۳۰	۴/۴۶	۲/۶۹	۲/۰۲
موانع اجتماعی	۳	۳/۸۲۱۴	۱۳۰	۴/۵۹	۲/۶۳	۲/۱۴
موانع مدیریتی	۱	۴/۴۳۵۶	۱۳۰	۷/۳۴	۲/۹۳	۲/۸۴

بحث و نتیجه گیری

نتایج نشان داد که رتبه‌های موانع واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی با یکدیگر تفاوت دارند. موانع مدیریتی با بیشترین میانگین اولین اولویت، و بعد از آن به ترتیب موانع اقتصادی، موانع اجتماعی و در پایین‌ترین اولویت موانع سیاسی جای دارد.

محرم زاده و همکاران (۱۳۹۴) در تحقیق خود بیان کردند که چالش‌های اجرایی ماده ۸۸ (خصوصی‌سازی اماکن ورزشی) در ورزش شهرستان‌ها به ترتیب عبارت‌اند از: موانع مدیریتی، فرهنگی - اجتماعی، اقتصادی و قانونی - حقوقی. که هر کدام از این عوامل به زیرشاخه‌هایی تقسیم و با استفاده از فرآیند تحلیل عاملی اولویت هر کدام از آن‌ها مشخص شد (۷).

نتایج تحقیق فوق با تحقیق ناصح^۱ در سال ۲۰۱۳ (۱۴)، خسروی زاده در سال ۱۳۹۳ (۱۵) و محرم زاده و همکاران سال ۱۳۹۴ (۷) همخوانی دارد. در رابطه با اولویت اول چنین استدلال می‌شود این مشکلات مدیریتی در ورزش کشور از گذشته آغاز شده و به امروز رسیده، در حالی است که مدیر کارآمد از دانش روز، تجربیات غنی و شناخت کافی نسبت به سازمان، سازماندهی و برنامه ریزی برخوردار است، ولی در حال حاضر شاهد این موضوع هستیم که در واگذاری اماکن ورزشی مدیران فعلی تنها شعار این ویژگی‌ها را می‌دهند و در واقع مهارت‌های پایه مدیریتی در ورزش دیده نمی‌شود. در رابطه با اولویت آخر چنین استدلال می‌شود که ورزش ایران طی چند دهه اخیر به‌ویژه هنگام شرکت در تورنمنت‌های مهم بین‌المللی، از جمله دوره‌های مختلف جام قهرمانی فوتبال ملت‌های آسیا با چالش دخالت سیاسی و تحریم‌های گوناگون مواجه بوده است. واگذاری اماکن ورزشی و استفاده سیاسی از ورزش، به‌ویژه در بخش ایجاد روابط دوستانه و جناحی در مقررات واگذاری در تمام کشورها، از جمله ایران بسیار مرسوم است. مهم‌تر از این نکته اما؛ همزمانی دو چالش «دخالت سیاست در ورزش» و «اعمال تحریم» علیه آن در بسیاری از مواقع شرایط را بحرانی نموده و واگذاری اماکن ورزشی را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد.

نتایج نشان داد رتبه‌های موانع اقتصادی واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی با یکدیگر تفاوت دارند. گویه یا پرسش کمبود منابع مالی با بیشترین میانگین اولین اولویت، و گویه یا پرسش عدم ثبات اقتصادی با توجه به بحران‌های داخلی و خارجی در پایین‌ترین اولویت موانع اقتصادی واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی جای دارد. خسروی زاده و همکاران (۱۳۹۳) در تحقیق خود بیان کردند موانع سرمایه‌گذاری و مشارکت بخش خصوصی به ترتیب با موانع اقتصادی، اطلاعاتی و بازار سرمایه، مدیریتی، قانونی و حقوقی، فرهنگی و اجتماعی، حمایتی و تشویقی و سیاسی بودند (۱۵).

نتایج تحقیق فوق با تحقیق خسروی زاده و همکاران سال ۱۳۹۳ (۱۵) و فراهانی و همکاران در سال ۱۳۹۴ (۱۶) همخوانی دارد. در رابطه با اولویت اول چنین استدلال می‌شود موفقیت ورزشی کشورها در مسابقات بین‌المللی متأثر از عوامل مختلفی است. شناخت عوامل موثر در موفقیت ورزشی می‌تواند در امر تدوین برنامه‌های ورزشی در جهت توسعه نیروی انسانی با نگاه به عوامل اقتصادی موثر باشد؛ دولت و مسئولین امر به‌خوبی یا نپذیرفته‌اند و یا نمی‌خواهند بپذیرند که استان‌های کلان شهر با توجه به نزدیکی به پایتخت و رشد جمعیتی مهاجر به آن باین همه جمعیت نیاز به تخلیه انرژی، آن‌هم در امر ورزش دارد و این امر هم باید با توجه به نیازهای بروز شده آن‌ها انجام بگیرد. این امر در مرحله اول قابل دستیابی نیست مگر در با توجه به منابع مالی مناسب و کافی که بخش عمده آن می‌تواند از طریق حامیان و اسپانسرها و بخش خصوصی و برون‌سپاری در صورت گیرد. در رابطه با اولویت آخر چنین استدلال می‌شود که احتمالاً افت و خیز ارز و رشد بی‌رویه بازار بورس بدون توجه به شرایط تحریم کشور و نبود اماکن ورزشی مطرح باعث احساس عدم امنیت سرمایه‌گذاری را در این استان و دیگر استان‌های کشور را با مشکل مواجه کرده است.

نتایج نشان داد رتبه‌های موانع سیاسی خصوصی‌سازی اماکن ورزشی با یکدیگر تفاوت دارند. گویه یا پرسش وجود محدودیت‌های سیاسی برای واگذاری ورزش به بخش خصوصی با بیشترین میانگین اولین اولویت، و گویه یا پرسش وجود کش مکش‌های سیاسی و انعکاس یافتن آن در عرصه‌های ورزش کشور در پایین‌ترین اولویت موانع سیاسی واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی جای دارد.

محمدی مغانی و همکاران (۱۳۹۵) دریافتند که تأثیر مؤلفه‌های انسجام سیاسی - اجتماعی، حاکمیت قانون و قدرت دولت بر خصوصی‌سازی ورزش ایران معنادار بود، ولی مؤلفه مشارکت سیاسی اثر معناداری نداشت. مؤلفه انسجام سیاسی - اجتماعی دارای بیشترین تأثیر بود و در مرتبه‌های بعدی حاکمیت قانون، قدرت دولت، مشارکت سیاسی قرار داشتند (۱۷). نتایج تحقیق فوق با تحقیق محمدی مغانی (۱۳۹۵) و دن هارک و همکاران سال ۲۰۱۵ (۱۸) همخوانی دارد. در رابطه با اولویت اول چنین استدلال می‌شود که دولت هنوز این واقعیت را قبول نکرده است که در بخش خصوصی پتانسیل بخش خصوصی در ورزش بسیار بالاست و هنوز معتقد است می‌تواند با ورود سیاست به ورزش زمینه رشد و پیشرفت آن را فراهم می‌کنند و بخش دولتی آن را در کنترل خویش نگه می‌دارد. به عبارتی دولتی کردن و دخالت سیاست در ورزش را ابزار کنترل تلقی می‌کنند. و این از ضعف عمده مدیریت در سطح بالادستی است. در رابطه با اولویت آخر چنین استدلال می‌شود که چون این کش مکش‌های سیاسی

^۱ Nasseh

مانع اصلی خصوصی سازی صنعت ورزش فوتبال در ایران به ترتیب عبارت هستند از: عدم برنامه ریزی مناسب جهت خصوصی سازی، عدم برخورداری صنعت ورزش فوتبال در ایران از حق پخش تلویزیونی و عدم ایجاد زیرساخت های مناسب جهت خصوصی سازی صنعت ورزش فوتبال در ایران (۲۱).

نتایج تحقیق فوق با تحقیق سلطان حسینی سال ۱۳۹۶ (۲۱) و پوراحمدی سال ۱۳۹۷ (۲۲) همخوانی دارد. در رابطه با اولویت اول چنین استدلال می شود که مسئولین به خوبی در نیافته اند به کمک کنترل است که مدیریت نسبت به نحوه تحقق هدفها و انجام عملیات آگاهی یافته و قدرت پیگیری و سنجش و اصلاح آنها را پیدا می کند. کنترل و ارزیابی ابزار کار مدیران در رده های مختلف سازمانی از مراتب عالی تا رده های سرپرستی است. در رابطه با اولویت آخر چنین استدلال می شود که برنامه های بلند مدت در بدنه ورزش استان فقط طراحی می شوند و در همان سطح طراحی باقی می ماند و برای رسیدن به مرحله اجرا مسیر سخت تری دارند؛ البته این مشکلات برای بسیاری از اماکن و باشگاههای ورزش صادق است احتمالاً دلیل این امر نیز ناشی از این است متخصصین ورزشی در حوزه خصوصی سازی کمتر در جایگاه های بالادستی ورزش کشور به کار گرفته می شوند.

با توجه به اولویت موانع مدیریتی از دیدگاه جامعه مورد بررسی، پیشنهاد می شود شرایط زمینه ای در راستای مدیریت مناسب برای سرمایه گذاری بخش خصوصی در اماکن ورزشی فراهم شود و همچنین با واگذاری بخش زیان ده به بخش خصوصی توسط دستگاه های دولتی، کنار گذاشتن بنگاه های دولتی ناتوان و تعامل بین دستگاه های متولی ورزش و حذف موازی کاری ها از جمله میان سازمان تربیت بدنی و کمیته ملی المپیک در زمینه ورزش قهرمانی شرایط را برای پیشبرد اهداف و از میان برداشتن موانع واگذاری اماکن ورزشی فراهم کنند. همچنین به اولویت دوم داشتن موانع اقتصادی پیشنهاد می شود تا مسئولین با ایجاد مشوق های مالی و مالیاتی برای تشویق بخش خصوصی به سرمایه گذاری در ورزش و بالا بردن تمایل بخش خصوصی برای ورود به سرمایه گذاری در ورزش از طریق کاهش ریسک سرمایه گذاری، قرار دادن زمین و املاک مورد نیاز در اختیار بخش خصوصی زمینه را برای بر طرف نمودن موانع واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی در استان البرز فراهم نمایند.

در ورزش استان البرز در قالب ملاحظات سیاسی کشور قرار می گیرد و انعکاس پیدا نمی کند بنابراین مسائل پیرامون آن هم چندان مهم نخواهد بود.

نتایج نشان داد رتبه های مانع اجتماعی واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی با یکدیگر تفاوت دارند. گویه یا پرسش عدم اعتقاد مسئولان رده بالای کشور به خصوصی سازی با بیشترین میانگین اولین اولویت، و گویه یا پرسش رواج اختصاصی سازی به جای خصوصی سازی در پایین ترین اولویت موانع اجتماعی واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی جای دارد. قاسم زاده میرکلایی و همکاران (۱۳۹۳) بیان کردند که تمامی عوامل شناسایی شده در دو گروه عوامل سوق دهنده و بازدارنده بر واگذاری اماکن ورزشی دولتی تحت نظارت ادارات ورزش و جوانان به هیئت های ورزشی در ایران تأثیرگذار بوده است. بر اساس نتایج آزمون رتبه بندی فریدمن، افزایش فعالیت هیئت های ورزشی (۵/۳۱)، تأمین فضای تمرین (۵/۰۵) و افزایش همکاری با ادارات ورزش و جوانان (۵/۰۵) به عنوان مهم ترین عوامل سوق دهنده و همچنین کمی توجه به برنامه ریزی بلندمدت (۳/۰۲) و کاهش همدلی بین اعضاء هیئت در اثر وجود منافع مالی (۲/۴۹)، مهم ترین عوامل بازدارنده تعیین گردید (۱۹).

نتایج تحقیق فوق با نتایج تحقیق قاسم زاده میرکلایی سال ۱۳۹۳ (۱۹) و گاردم و همکاران^۱ سال ۲۰۱۷ (۲۰) همخوانی دارد. در رابطه با اولویت اول چنین استدلال می شود که از در استان البرز ورزش به عنوان یک وسیله و ابزار با ارزش در راستای پیشرفت استان به کار گرفته نمی شود. و از آن به عنوان یک سرگرمی برای اوقات فراغت افراد یاد می کنند و در نهایت اهمیت نقش ورزش در سلامت جسم و روان بر کسی پوشیده نیست و در این راستا فعالیت های ورزشی در باشگاه های و اماکن ورزشی به صورت هدفمند می تواند آینده ای توأم با سلامت اجتماعی و قهرمان پروری برای استان رقم بزند.

نتایج نشان داد رتبه های موانع مدیریتی واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی با یکدیگر تفاوت دارند. گویه یا پرسش عدم وجود سیستم نظارتی قوی با بیشترین میانگین اولین اولویت، و گویه یا پرسش، عدم کفایت، شایستگی، دانایی و مدیریت بخش خصوصی در برخی مواقع در پایین ترین اولویت موانع مدیریتی واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی جای دارد. سلطان حسینی و همکاران (۱۳۹۶) بیان کردند سه

منابع

Ghanbari Firoozabadi, Ali Reza. [The status of privatization of sports venues in Iran from the perspective of owner, manager and user and its comparison with selected countries - model presentation (In Persian)], doctoral dissertation, Faculty of Physical Education and Sports Sciences, Tarbiat Moallem University, Tehran. (2009).

Rahimi Boroujerdi, Alireza. [Privatization. Tehran: University of Tehran (In Persian)], Institute of Publishing and Printing (2006).
Mosalla Nejad, Mohammad; Ghahraman Tabrizi, Kourosh and Sharifian, Ismail. [Obstacles to Privatization of Sports Facilities in Iranian Public Universities (In Persian)], Research in University Sports, 2014, 2(6): 87-112.

¹ Gardam et al

- Barzegar Hadshi, Elham. [Thesis on how to apply the law regulating part of the government's financial regulations in the Ministry of Sports and Youth (In Persian)], Islamic Azad University, Taft Branch (2017).
- Almasi, Samaneh, Razavi, Seyed Mohammad Hossein, Saeed, Amirnejad. [Survey of customer satisfaction and customer orientation in public and private sports venues in Mazandaran province (In Persian)]. *Journal of Sports Management and Motor Behavior*, 2015; 11 (21): 129-138. doi: 10.22080 / jsmb.2015.956
- Izadi Alireza, Shabani Bahar Gholamreza, Goodarzi Mahmoud, Henry Habib. [Determining the degree of importance of marketing strategies of Premier League football clubs by AHP method (In Persian)]. *Applied research in sports management*. 2019, 1 (29): 95-105.
- Moharramazadeh, Mehrdad, Ghayebzadeh, Shahrooz, Tavakoli Ingut, Generosity. [Investigating the Executive Challenges of Article 88 (Privatization of Sports Venues) in County Sports Contemporary (In Persian)], *Research in Sports Management*, 2015; 5 (10): 73-84.
- Kashker, Sarah; Ghasemi, Hamid; Commercial, Farshad. [Sports Marketing Management (In Persian)], Tehran, (2013)
- Zare, Amin, Babaian, Ali, Moradi, Gholamreza, Hosseini, Seyed Abdolrasoul. [Identify and rank the challenges in the privatization process of the country's football clubs based on the PEST model (In Persian)]. *Journal of Sports Management*, 2014; 6 (4): 575-593. doi: 10.22059 / jsm.2015.53110
- Physical Education Organization of the Islamic Republic of Iran (National Center for Sports Management and Development). [Detailed Studies on Management Development and Planning (In Persian)], First Edition, Green Apple Publications. (2005).
- Barros, C.P. [The financial crisis in portuguese football], *Journal of sport economics*, 2006, 7(1): 96-104.
- Masoudi, Ghazaleh, [Thesis on the analysis of privatization of sports venues in Shahroud city by SWAT method (In Persian)], Islamic Azad University, Shahroud Branch (2017).
- Salimifar, Mustafa and Qoi, Massoud. [Banking Facilities and Private Investment in Iran (In Persian)], *Iranian Economic Research Quarterly*, 2003, 4 (13), 170-135.
- Nasseh, M. [Evaluation of privatization in sports with the approach of assessing the strengths and weaknesses], *European journal of experimental biology*, 2013, 3(1):631-636.
- Khosravi Zadeh, Esfandiar, Bahrami, Alireza, Haghdadi, Abed. [Barriers to investment and private sector participation in sports in Markazi province (In Persian)]. *Sports Management Studies*, 2014; 6 (24): 207-222.
- Farahani, Abolfazl, Ali Doost Ghahfarkhi, Ebrahim, Derakhshandeh Ghahfarkhi, Seyedeh Tahereh. [Investigating the problems and obstacles of private sports clubs in Shahrekord (In Persian)]. *Journal of Sports Management*, 2015; 7 (1): 53-67. doi: 10.22059 / jsm.2015.53645
- Mohammadi Moghani Hojjat, Kashif Seyed Mohammad, Henry Habib, Qarakhani Hassan. [Factor analysis of the political role of the government in implementing the privatization policy of the sports industry (In Persian)]. *New approaches in sports management*. 2016; 4 (13): 61-72.
- Den Hurk, Martijnvan & Verhoest, Koen. [The governance of public-private partnerships in sports infrastructure: Interfering complexities in Belgium]. *International Journal of Project Management*, 2015, 33(1): 201-211.
- Qasemzadeh Mirkalaei, Ebrahim, Boroumand, Mohammad Reza, Razavi, Seyed Gholamreza. [Investigating the driving and deterrent factors in handing over the sports facilities of the Ministry of Sports and Youth to the sports delegations (In Persian)]. *Journal of Sport Management and Motor Behavior*, 2014; 10 (20): 131-142. doi: 10.22080 / jsmb.2014.872
- Gardam K., Giles A.R. & Hayhurst L.M.C. [Understanding the privatisation of funding for sport for development in the Northwest Territories: a Foucauldian analysis]. *International Journal of Sport Policy and Politics*. 2017, (9):3, 541-555, DOI: 10.1080/19406940.2017.1310742
- Sultan Hosseini, Mohammad, Razavi, Seyed Mohammad Javad, Salimi, Mehdi. [Recognizing and prioritizing the obstacles to the privatization of the football sports industry in Iran with the multi-criteria and Copeland analysis approach (In Persian)]. *Sports Management Studies*, 2017; 9 (41): 15-36. doi: 10.22089 / smrj.2017.913
- Poorahmadi, Moein, Mokhtarianpour, Majid, Hassan Gholipour Yasouri, Tahmours. [Pathology of implementation of privatization policies in Iran (In Persian)]. *Government Management*, 2017; 10 (3): 333-356. doi: 10.22059 / jipa.2018.256015.2254

ارجاع: سلیمانی---، شناسایی موانع واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی (مطالعه موردی استان البرز)، مجله علوم حرکتی و

رفتاری، دوره ۳، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۹، صفحات ۴۸۱-۴۷۱.